

عنوان مقاله:

بررسی سبک زبانی، ادبی و روایی کتاب شلوارهای وصله دار با تکیه بر داستان های قصه ی عینکم و درویش بابا کوهی آرام مرد

محل انتشار:

اولین همایش ملی زبان انگلیسی، ادبیات و ترجمه در آموزش و پرورش (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

فرناز خیراندیش

خلاصه مقاله:

رسول پرویزی در داستان های کوتاهش سبکی را به کار برده است که از حیث زبانی، ادبی و روایی قابل توجه است. کاربردآزگان غیر فارسی و اصطلاحات عامیانه در چارچوب تشبیه و کنایه، ساختار تازه ای به داستان های او عرضه کرده است. محوریت فکری غالب بر زبان داستانی پرویزی، اجتماع و دردهای مردم فرودست است. داستان های پرویزی زبانی ساده و خودمانی دارد به همین دلیل خواننده خود را در بین ماجراهای داستان می بیند و با شخصیت ها همراه و همدل می شود. دراین مقاله کوشش شده است با بررسی سطوح زبانی و ادبی، بازتابی از سبک روایتگری پرویزی در دو داستان کوتاه باباکوهی آرام مرد و قصه عینکم از مجموعه ی داستان های کوتاه شلوارهای وصله دار، ارایه گردد.

کلمات کلیدی:

سبک روایتگری، داستان کوتاه، سطح زبانی، سطح ادبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/373348>

